Dagboek van een Kabeljauw Utrecht - Wageningen Deel 14

Het was maar een korte vaart van de Noordersluizen naar de Veilinghaven op maandag 10 oktober, voor 12uur liggen we voor de wal. Dus gaan we direct de auto ophalen die nog in Nijesyl staat. We wandelen naar het station en stappen in de intercitytrein naar Leeuwarden. Vandaar gaan we met de Arriva-trein richting Stavoren en stappen in IJlst uit. Na een korte wandeling zitten we bij Jeannette en Iede aan de thee met dúmkes. Gezellig om elkaar weer te zien. Ze waren behoorlijk ziek geweest, na ons vertrek, van de Corona opgelopen bij het lekkere etentje met vrienden vlak voor ons vertrek. Om onduidelijke reden heeft iedereen die er die avond was Corona opgelopen behalve wij tweeën. Na de Thee rijden we terug naar onze nieuwe ligplaats. Als we daar aankomen blijken we nieuwe buren te hebben. Het Utrechts statenjacht is op haar winter plek afgemeerd.

Wel jammer dat ze onze nieuwe vlaggenstok kapot hebben gevaren en ondanks toezeggingen de schade niet hebben vergoed.

De keus voor Utrecht kwam omdat we met de camper nog een paar weken naar Frankrijk wilde gaan. Door de “hulpactie van Poetin om de Oekraïne te bevrijden” liep de dieselleverantie in Frankrijk zodanig uit de hand dat wij het niet verstandig vonden om daarheen te gaan. Dus zijn we Utrecht gaan verkennen, zoals het stationsgebied en de grachtengordel.

Inktzwammen in centrum Utrecht.

We maken weer kennis met Anne-Marie, Marc en hun zoon Brons op de tjalk Artemis. Verder ontmoeten we in de Veilinghaven Gera en Tjerk met hun hond Toos van de sleepboot Neros.

Stefan en Mariëlle aan boord van de aak zijn onze directe buren, met daar weer naast, op de steilsteven, woont Lucia.

Cor aan het gebak om onze 43-jarige trouwdag te vieren.

De locomotieven zijn indrukwekkend zeker deze zware NS-1211.

We hebben ook het Spoorwegmuseum hebben bezocht.
Persoonlijk vind ik het jammer dat het museale is ingeruild voor “beleving”. Dat maakt het meer een kinderspeelplaats dan een plek waar je iets kunt leren.

Er staat in het museum ook een keur aan stoom-locomotieven

“De Arend” is een werkende replica van Nederlands eerste stoomloco-motief

Naast de locomotieven en de wagons is er ook de koninklijke wachtkamer te zien.

Deze is bijzonder sjiek uitgevoerd tot zelfs de tegeltjes in het toilet aan toe. Hoewel de plank nog wel wat gewoontjes is voor een koninklijke bips.

We waren bij het spoorwegmuseum tijdens de schoolvakantie, dat was niet zo slim als de schreeuwende kinderen wil vermijden.

Toch wel de moeite waard als je van techniek en historie houdt.

Op 25 oktober is er een gedeeltelijke zonsverduistering. Met een polaroidfilter kunnen we nog net zien dat er een hapje uit de zon is genomen door de maan.

We zien de 'Gewone' Oesterzwam

De herfst doet langzaam haar intrede, de bomen kleden zich nog even in de mooiste kleuren voor de bladeren vallen.

Een heksenkring van inktzwammen.

Wie kent niet die eerste regel van het versje van Anton Sinkel uit 1785. ‘Maar waar is ie toch gebleven, die Winkel van Sinkel?’ ‘In de winkel van Sinkel Is alles te koop. Daar kan men krijgen: Mandjes met vijgen, Doosjes pommade, Flesjes orgeade, Hoeden en petten en damescorsetten. Drop om te snoepen en pillen om te …..’

Utrecht staat bekend om haar lage kades met pakhuis gewelven. Nu voornamelijk horeca maar ooit een scheepvaart centrum.

Kerk van Sint Marie, de binnentuin met kloostergang hoorde bij de middeleeuwse Mariakerk.

De Rijksmunt op de hoek Leidseweg en de Muntkade

Zonsondergang in de Veilinghaven.

Op een lelijke dag waren onze ramen zwaarder beslagen als normaal. Uit onze nasporingen bleek het drinkwaterfilter iets te lekken. Na een boel gerommel met de afdichtring was het lek weer verholpen. Daarna duurde het nog wel een paar dagen voor het condens op de ramen minder werd.

Voor de Schepen Carrousel draaien we een dag mee op de Klassieke Schepen Beurs in Den Helder. Waar Bond aandacht krijgt van een hele jonge schipper.

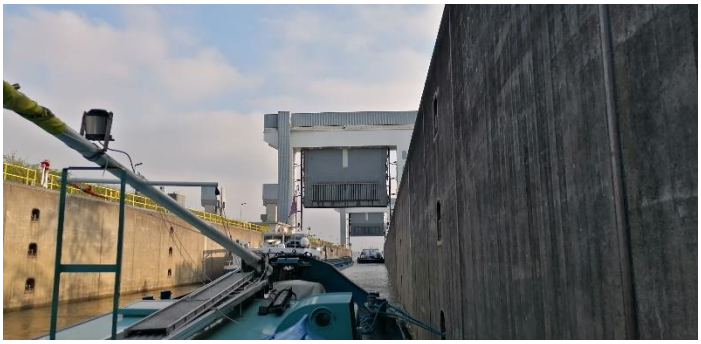

Maandag 14 November verplaatsen we van Utrecht naar Wageningen waar we tot begin februari 2023 zullen blijven liggen. We varen terug naar de Noordersluizen via het Merwedekanaal. Bij de Balijebrug rijdt een auto zich klem onder de slagboom van de brug met een flinke deuk in het autodak tot gevolg.

We vervolgen onze weg en na de Noordelijke Sluizen draaien we het Amsterdam – Rijnkanaal op in zuidoostelijke richting. Na de Princes Irenesluis gaan we oostelijk, in de opvaart, de Rijn op. We passeren Wijk bij Duurstede en de sluis bij Amerongen.

Als we in Wageningen binnenlopen ligt daar de Neros van Tjerk en Gera Koopmans, die we in Utrecht ontmoette, al. maar ook de Avontuur van Paul Kamstra en Marietta van Bakel en de Zee Adelt van Josse en Jessie. Een paar dagen later komt Luuk met zijn luxe motor, de Spes. Zo ligt lage kade vol met ‘carrousel’ schepen.

Het is mooi wandelen in de uiterwaarden tussen Wageningen en Renkum.

We vinden verschillende paddenstoelen.

De “gewone beurszwam”

De “gewone beurszwam”

De “dooiergelemestzwam”

Muurschildering van de opslag bij Bruil in Wageningen

Op zondag morgen, 20 november is de wereld stijf bevroren. Niet op de foto maar het ijs stond op een enkele plek op de ramen. IJsbloemen zoals ze ook in de 60tiger jaren in mijn slaapkamer stonden.

Het plaatsje IJlst in miniatuur bij de Intratuin in Duiven met het café de schaatsfabriek en de houtzaagmolen.

Zelfs de Sneekerpoort is onderdeel van de kerstversiering.

Winterse plaatjes uit Wageningen. 18-12-2022

We ontvingen een lief kerstpakketje uit Frankrijk met snoep voor Bond sokken voor Cor en twee sigaren voor mij. Verder nog lekkers te eten voor allemaal.

Meer avonturen de volgende keer!

Of volg ons op www.polarsteps.com
Daar berichten we bijna dagelijks als we aan het varen zijn.